

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af lovforslag nr. L 136:

Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Udmåling af tilskud til ansættelse af hjælpere til borgerstyret personlig assistance).

Af velfærdsministeren (Karen Jespersen).

(Fremsættelse 19.02.2009).

Kl. 14:33

Forhandling

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Forhandlingen er åbnet. Den første ordfører er hr. Erling Bonnesen fra Venstre. Værsgo.

Kl. 14:33

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Sagen her er en udmøntning af en del af satspuljeaftalen for 2009 på handicapområdet. Med lovforslaget bliver der gjort nogle tiltag til væsentlige forbedringer, der kommer både handicap-hjælpere og de handicappede til gode. Som det er nu, er arbejdsforholdene for hjælpere til den borgerstyrede personlige assistance noget uklare, og det gør det svært for de handicappede at rekruttere og fastholde handicap-hjælpere.

Lovforslaget her sikrer en bemyndigelse til, at velfærdsministeren i en kommende bekendtgørelse kan fastsætte regler for kommunalbestyrelsens udmåling af tilskud til aflønning af handicap-hjælpere. Således vil den enkelte borger med handicap få et reguleret kontant tilskud til rådighed i ansættelsen af en hjælper til personlig assistance. De forbedrede vilkår for handicap-hjælpere gør det også nemmere for de handicappede at rekruttere og fastholde hjælpere og derved også opnå et mere selvstændigt liv.

Lovforslaget er en udmøntning af satspuljeaftalen for 2009, og i den forbindelse blev der også afsat 120 mio. kr. i 2009 og frem til at give velfærdsministeren mulighed for at fastsætte de bindende regler om udmålingen af tilskuddet.

Venstre støtter forslaget.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. René Skau Björnsson som ordfører.

Kl. 14:35

(Ordfører)

René Skau Björnsson (S):

Tak. Vi Socialdemokrater er helt overordnet meget godt tilfredse med, at der endelig sker noget på det her område. Vi er særlig tilfredse med, at den proces, som vi jo selv har været med til at

sætte gang for godt 2 år siden, nu bærer frugt. Det er meget vigtigt, at vi får klare regler, når det gælder udmålingen af de tilskud, der bliver givet, til ansættelse af hjælpere for handicappede. Der er det her forslag bestemt et stort skridt i den rigtige retning.

Der er ingen tvivl om, at der er behov for at give velfærdsministeren kompetence til at fastsætte retningslinjer for, hvordan kommunerne skal udmåle den økonomiske støtte til borgerne, så de bliver i stand til at kunne tilbyde deres handicap-hjælpere nogle rimelige løn- og ansættelsesvilkår, som kan sikre, at man kan fastholde og også rekruttere den hjælp, man har brug for.

Indtil nu har vi jo set, at kommunerne har forvæltet lovgivningen i servicelovens § 95 og § 96 meget forskelligt. Det har givet store problemer i forhold til at kunne fastholde og få den nødvendige hjælp. Det har også skabt store problemer i forhold til at kunne forstå, hvad det er, der ligger til grund for den kommunale bevilling. Det har også medført, at der har været mange klagesager, som vi har set blive behandlet både i Det Sociale Nævn og i Ankestyrelsen. Det kan ikke være rimeligt, at vi har nogle regler, som skaber store problemer for borgerne i deres dagligdag, og derfor skal ministeren kunne fastsætte nogle retningslinjer for udmålingen af den her støtte. Derfor er det her lovforslag godt.

Når det er sagt, er det selvfølgelig også vigtigt, at vi som Folketing sender nogle klare signaler til ministeren om, hvad det er for nogle principper, vi ønsker hun skal følge, når hun giver retningslinjer. Her kunne vi godt trænge til et par opstramninger i forhold til det, ministeren har meldt ud i forberedelserne til det her lovforslag.

Det er jo sådan, at det at være handicap-hjælper er en meget speciel ting. Faktisk kan man ikke sammenligne det med andre job i det her land inden for social- og sundhedsområdet. Man kan ikke tage en uddannelse som handicap-hjælper. Handicap-hjælperen oplæres hos den enkelte specifikke borger, så vedkommendes kvalifikationer, det, vedkommende kan, svarer til borgerens helt specifikke og personlige behov.

Hjælperens vigtigste opgave er jo at få hele borgerens dagligdag til at hænge sammen. Hjælperen ledsager borgeren ud af huset, er med til at tage på indkøb, kører bil for den handicappede, hjælper den handicappede med at kunne fungere i et foreningsliv og komme rundt til det, han eller hun nu har lyst til. Mange personer

med hjælpeordning er i gang med enten uddannelse eller arbejde, og det kan kun lade sig gøre, fordi hjælpeordningen får deres liv til at hænge sammen.

Hjemmehjælp derimod består som regel af mange små, afgrænsede praktiske opgaver. Hjemmehjælperen løser en opgave og tager af sted igen. Hjemmehjælperen må ikke ledsage en borger uden for hjemmet eller hjælpe med mange af de ting, som en handicaphjælper er ansat til. Derfor synes jeg heller ikke, det giver mening, at der i lovforslaget står, at lønnen for handicaphjælperne skal fastsættes efter sammenlignelige overenskomster. Her har ministeren sikkert tænkt på hjemmehjælperes eller social- og sundhedsassistenteres overenskomster, men hjælperne har allerede deres egen overenskomst. Deres overenskomst tager udgangspunkt i netop den opgave, de skal udføre som handicaphjælper. Derfor kan man heller ikke sammenligne hjælpernes løn- og ansættelsesvilkår med andre overenskomster og heller ikke social- og sundhedshjælpernes. Det vil jeg gerne have ministerens kommentar til.

En anden ting, som forslaget heller ikke tager højde for, er, at bevillingerne til handicaphjælper tit og ofte kommer fra forskellige instanser, man kan få hjælpere i forskellige sammenhænge, og der er der også store problemer. Nogle brugere, f.eks. respiratorbrugere, er tvunget til at have to hjælpere til at følge med rundt overalt, fordi regionen via sundhedsloven bevilger en del af hjælpen, nemlig til respiratorbrugen, og kommunen bevilger en anden hjælpeordning, og hjælperne er altså på forskellige overenskomster, forskellige lønniveauer og følger forskellige regler og love. Det er absurd, og det er utilfredsstillende for den her borger, som i forvejen formentlig er i en skrøbelig situation. Det vil jeg også gerne have ministerens kommentarer til, og jeg håber, at hun vil være med til at ændre på den del af lovforslaget.

Endelig vil jeg godt tillade mig at undre mig over, at der i lovforslaget er sat ekstra 1,2 mio. kr. om året af til statsadministrationens behandling af klagesager. Det er rundt regnet vel tre fuldtidsstillinger, som ministeren mener vil være nødvendigt til at behandle de klagesager, der kommer som konsekvens af det her forslag. Det synes jeg ikke tyder særlig godt, og det tyder jo ikke på, at ministeren forventer udelt begejstring for forslaget hos borgerne. Det er også en af grundene til, at vi Socialdemokrater meget gerne vil være med til at forbedre forslaget, så vi

kan skære lidt ned på de her forventede klager og ikke behøver at sætte så mange ressourcer af til klagebehandlingen.

Vi går positivt ind i arbejdet med forslaget, om end der er plads til et par forbedringer.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 14:40

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Lovforslaget om borgerstyret personlig assistanse er et forslag, som kan virke lidt teknisk, når man læser det igennem, men hvad er det egentlig, forslaget lægger op til?

Med lovforslaget skabes der bemyndigelse til at fastsætte udmålingen af tilskud til ansættelse af personlige hjælpere. Udmålingen af tilskud til løn skal være den samme, uanset om borgeren selv er arbejdsgiver eller vælger at overlade tilskuddet til andre. Der lægges ikke op til nogen form for regulering af hjælperens ansættelsesforhold, og det er netop op til de enkelte parter at vurdere, hvordan grundløn, tillæg og arbejdsmarkedspension skal udmøntes. Der kan være mange grunde til forskellighed, og vi ønsker, at det stadig bliver en aftale mellem den såkaldte arbejdsgiver og lønmodtageren, for det er det jo i disse tilfælde.

Der er en stor del gode elementer i forslaget, som vil gøre det meget mere attraktivt at blive handicaphjælper. En del borgere og hjælpere har haft foretræde for Socialudvalget, og det har selvfølgelig gjort indtryk. Der har været mange forslag i spil, og der er ligeledes kommet en del høringssvar til sagen. Jeg fornemmer ikke, at der er utilfredshed med forslaget, men i høringssvarene er der selvfølgelig tilkendegivelser om, at man gerne havde set, at forslaget var blevet mere vidtgående.

Dansk Folkeparti har lagt meget vægt på, at netop fastholdelsen er vigtig. Det er vores opfattelse, at netop pension har været et problem for hjælperne og borgerne. Rigtig mange af borgerne har brug for meget personlig og intim hjælp, og derfor har det været et stort ønske, at netop pension er en del af tilskuddet. Det skal dog siges, at på nuværende tidspunkt drejer det sig om en mindre sats, men det er stadig et positivt skridt i den rigtige retning. Borgerne ønsker kontinuitet i forholdet til deres hjælpere, men mange hjælpere har givet udtryk for, at netop

den manglende pension har gjort, at de i lang tid ikke har ønsket at tage stillingerne.

Et af de andre positive elementer i forslaget er, at hjælperne får de samme vilkår som det SOSU-personale, der er ansat i kommunerne. Det vil sige, at hjælperne nu også får mulighed for løn under sygdom og samtidig løn under og ret til barns første og anden sygedag. Det er netop noget, som vi i Dansk Folkeparti er specielt glade for.

Lovforslaget er en udmøntning af en del af satspuljen for 2009. Vi har i satspuljekredsen afsat en ramme på ca. 120 mio. kr. årligt til udmøntning og udmåling af tilbud om borgerstyret personlig assistance. Dansk Folkeparti ønskede, at netop den gruppe borgere fik mulighed for at få den livskvalitet, der ligger i at kunne fastholde sin personlige hjælper gennem længere tid.

Dansk Folkeparti og jeg er meget glad for denne positive sag og håber, at forslaget kan være med til at afhjælpe nogle af de problemer, der har været på området.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Meta Fuglsang som ordfører.

Kl. 14:43

(Ordfører)

Meta Fuglsang (SF):

SF er meget tilfreds med det forslag, der ligger her. Det betyder, at der kan fastsættes et tilskud til borgerstyret personlig assistance, som svarer til den reelle udgift til kvalificeret hjælp og også sikrer, at handicaphjælpere får en ordentlig løn.

Det har været en barriere for at kunne bruge de regler, der ligger om borgerstyret personlig assistance, at den økonomiske ramme ikke har været tilstrækkelig efter de nugældende regler. Alle gode intentioner om at bevare et selvstændigt liv med kvalificeret hjælp kan skydes ned, hvis der mangler ressourcer til at gennemføre dem, og lovforslaget her retter forhåbentlig op på nogle af de problemer, der har vist sig at være. SF har presset på for at få rettet op på dette område, og vi er glade for, at det er lykkedes som en del af satspuljeaftalen for 2009 med det forslag, der ligger her.

Vi vil ikke blande os i overenskomstforhandlinger, men nu er kommunerne sikret et økonomisk grundlag for at skabe overenskomster på området, på samme måde som man kender for lignende arbejdsgrupper. Der er hermed blevet

skabt et bedre grundlag, både økonomisk og lovmæssigt, for at sikre handicaphjælpere ordentlige ansættelses- og lønforhold samt arbejdsmiljø, og det er til stor gavn for de mange borgere med borgerstyret personlig assistance, som dermed får lettere ved at rekruttere og fastholde den nødvendige hjælp.

I forslaget indgår også regler, der sikrer borgeren fortsat hjælp ved flytning mellem to kommuner. Det er med til at give borgeren tryghed omkring sin egen situation ved flytning.

I hørings svarene er der peget på problemstillinger omkring borgerens arbejdsgiveransvar, og disse problemstillinger vil SF selvfølgelig gerne medvirke til at finde en løsning på. Det økonomiske ansvar, der følger med ansvaret som arbejdsgiver, er et meget stort ansvar for den enkelte borger og noget, som vi er nødt til at kigge på. SF ser bl.a. gerne, at det bliver en mulighed for borgere med borgerstyret personlig assistance at overgive ansvaret til kommunerne.

Vi vil løbende følge implementeringen af lovgivningen for at sikre, at det ikke bliver alt for indviklet og bureaukratisk for den enkelte borger, og vi ser som sagt frem til, at lovgivningen sikrer ordentlig løn til handicaphjælpere og dermed forbedrer forholdene for de borgere, som er afhængige af hjælp i form af borgerstyret personlig assistance.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 14:46

(Ordfører)

Vivi Kier (KF):

Fra konservativ side hilser vi også dette lovforslag varmt velkommen. Som det tidligere er sagt fra mange sider, bliver der nu opsat nogle bindende regler for udmålingen af tilskuddet. Det er både et stort og et rigtigt skridt i retning af at gøre livet som handicappet lettere.

Vi takker for den gode behandling, der har været i satspuljekredsen af det her lovforslag. Det er et meget gennemarbejdet, meget gennemdiskuteret lovforslag. Vi hilser det velkommen og er selvfølgelig villige til i det videre forløb at diskutere det i udvalget, men vi tilslutter os lovforslaget, som det ligger.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Lone Dybkjær som ordfører.

Kl. 14:47

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Tak. Også Det Radikale Venstre kan selvfølgelig tilslutte sig forslaget, fordi det er et led i satspuljeaftalen. Jeg tror ikke, jeg vil gå meget ind i forslaget, men henviser til de udmærkede indlæg, de øvrige har haft, men specielt vil jeg henviser til SF, fordi jeg synes, de på en meget fin måde redegjorde for kernen i de her ting og også det, der ligger lidt udenom.

Så vil jeg godt understrege, at det, der er vigtigt her, er jo, at kommunerne kender deres opgaver i relation til det. Det er jo meget godt, at vi fra Folketingets side får lavet nogle gode muligheder, men vi må jo også erkende, at vi er totalt afhængige af, hvordan kommunerne ender med at forvalte det her område.

Nu gør vi det bedre for den enkelte handicaphjælper med det her forslag, og det er virkelig meget på sin plads, at det sker. Men når det er sagt, er det jo fuldstændig afgørende, at kommunerne ved, hvad det her drejer sig om, ikke bare økonomisk, men også hvad det betyder for den handicappede at have denne hjælp. Det håber jeg meget at velfærdsministeren vil være opmærksom på, fordi det, handicaphjælperne jo gør, betyder, at nogle, der ellers ikke ville have bare brøkdelen af et almindeligt liv, kan få noget, der minder, ikke om et liv som os andre, men et liv, hvor man ikke er fuldstændig afhængig af forældre, søskende eller venner og bekendte og alt muligt andet, men faktisk kan få muligheden for at få en selvstændig tilværelse ved hjælp af noget professionel – for det er det jo – assistance.

Derfor synes jeg, det er meget vigtigt, at vi følger området. Vi ved jo godt, at når kommunerne er presset økonomisk, er det et af de områder, som de kigger voldsomt på, og som det er nemt at spare på. Herreste du milde, det er en lille gruppe i samfundet. Der er ikke så mange af dem, og det er sådan set nemt at skære en del millioner på det her område, men det betyder altså faktisk, at de mennesker, det går ud over, mister deres liv. Så enkelt kan det jo faktisk siges.

Derfor håber jeg meget, at velfærdsministeren er opmærksom på – det ved jeg sådan set at velfærdsministeren er – at det altså kræver lidt opmærksomhed over for kommunerne, så en i øvrigt fremragende ordning faktisk også kan få lov til at blive det i virkelighedens verden og ikke bare på papiret.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 14:49

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det at kunne få en handicaphjælper eller flere er rigtig vigtigt for mange mennesker. Det er helt afgørende, at vi sikrer, at der også i fremtiden er nogle ordentlige vilkår, og at vi sikrer, at vi forhåbentlig snart kan begynde at sige, at der skal være, hvad der svarer til normale vilkår på det her område, at der skal være ordentlige lønforhold og ordentlige arbejdsforhold, at man skal have mulighed for uddannelse, efteruddannelse, supervision osv.

Det er ofte nogle svære situationer, de pågældende står i. Det kan også rent menneskeligt være svært at håndtere en række af de situationer, man kommer ud i, og der er brug for, at vi ser det at være handicaphjælper som et professionelt erhverv og som noget, der skal behandles som et professionelt erhverv, hvor man skal have nogle ordentlige vilkår. Forhåbentlig kan det her lovforslag være et lille skridt på vejen. Jeg synes ikke, man går så langt her, som vi havde håbet, og det fremgår også af en række af høringssvarene, at der er adskillige flere ting, der er behov for at rette op på på det her område.

Så er der, som fru Lone Dybkjær var inde på, det store problem med, at det desværre er et område, som risikerer at blive ramt, når økonomien strammer til i kommunerne. De fleste af os kender nogle af de tragiske sager, der har været, hvor kommunerne ikke har villet bevilge den nødvendige hjælp eller har frataget folk den nødvendige hjælp, hvor de så sidder spærret inde i deres hjem og ikke har nogen mulighed for at komme ud eller sågar i nogle tilfælde sidder fastlåst i deres stol og ikke har mulighed for at gå på toiletet, fordi de simpelt hen ikke kan klare sig uden hjælp.

Derfor er der rigtig brug for, at vi sikrer, at handicappede faktisk får ret til handicaphjælper, ikke bare på papiret, men at de også har det i virkeligheden, at de sager, der er, får en ordentlig og hurtig behandling, og at vi sikrer, at det ikke er det område, der bliver ramt af de nedskæringer, som regeringen bliver ved med at pålægge kommunerne.

Så er der hele debatten om de mange, som ikke umiddelbart er i stand til at påtage sig arbejdsgiveransvar og som ikke ønsker at påtage sig arbejdsgiveransvar. Det indebærer jo en fryg-

telig masse papirarbejde og bureaukrati og meget andet, som kan være svært for de fleste af os at gennemskue. Derfor forstår vi heller ikke helt, hvorfor man ikke har mulighed for at overgive arbejdsgiveransvaret til kommunerne, men det diskuterede vi jo i forbindelse med et andet lovforslag, vi behandlede i Folketinget for ikke så længe siden.

Endelig vil jeg sige, at jeg synes, at det er rigtig positivt, at man får mulighed her for at give tilskud, så lønnen svarer til en ordentlig løn, men jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor det er dem med de laveste indkomster, der skal betale. Hvorfor er det her et satspuljeprojekt? Hvorfor er det landets kontanthjælpsmodtagere og førtidspensionister og folkepensionister, der skal betale for, at vi har ordentlige vilkår til handicappede og handicaphjælpere? Hvorfor er det ikke noget, alle vi med høje indkomster skal betale?

Det kan jeg simpelt hen ikke forstå, og jeg synes, det er fuldstændig urimeligt, at man bliver ved med at sige, at det er dem med de laveste indkomster i det her land, der skal betale socialpolitikken og skal betale for ordentlige vilkår for handicappede og for andre udsatte grupper. Det burde være noget, som vi alle sammen var med til at betale til og især os med de højeste indkomster, i stedet for at vi nu skal have delt milliarder ud i skattelettelser fra regeringen og Dansk Folkepartis side. Jeg synes, det er en fuldstændig bagvendt måde at finansiere de vigtige udgifter på i det her land.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det velfærdsministeren.

Kl. 14:53

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det er ikke underligt, at der er en meget bred opbakning til lovforslaget, som jo er et resultat af satspuljeforfatteren for 2009. Det er en udfordring, der er blevet brugt rigtig mange kræfter på; vi har haft alle sider af den her sag – vil jeg næsten tillade mig at sige – oppe at vende for at finde ud af, hvordan vi skulle gribe det an, for det her er sådan lidt usædvanligt. Normalt er løn- og arbejdsvilkår jo ikke noget, Folketinget går ind og blander sig i, og derfor skal vi sådan ligesom en omvej omkring kommunerne.

Jeg vil gerne sige tak til fru Lone Dybkjær, fordi hun igen – og det er virkelig sagt totalt uden ironi – mindede os om det, der handler om vejen, fra vi vedtager noget i Folketinget, og ud til borgeren. For det er utrolig tit der, noget kører

skævt, ikke bare på det her område, når vi snakker om mennesker med et handicap, men i det hele taget. Og derfor er det en opfordring, der næsten ikke kan gentages for tit, at det er fantastisk vigtigt, at vi ikke bare, om jeg så må sige, glemmer – og det gør vi jo heller ikke – en sag, når den er vedtaget her i Folketinget.

Problemet er også tit, at det ikke altid er nok bare at skrive en bekendtgørelse eller en vejledning. Hvordan man gør det, er ikke altid så lige til, for hvis man dynger kommunerne til med papirer, kan det blive noget, der ikke bliver læst. Men det ændrer ikke ved, at det er en meget, meget afgørende problemstilling, så jeg vil sige tak for det. Og jeg skal love, at jeg skal bestræbe mig alt, hvad jeg kan, på at holde udvalget orienteret.

Der har været nogle forskellige ønsker til at forbedre forslaget her og der. Jeg er for så vidt næsten en slags operatør, kan man sige, for det meget brede flertal, der står bag det her forslag, og vi sad jo med en bestemt sum penge og skulle ligesom sige, at der også var andre ting, vi gerne ville tage hul på i år, og vi fandt så frem til det her, som vi syntes var en god model. Men vi har jo altid udvalget til at vende forskellige sider af sådan et lovforslag.

Men jeg synes i hvert fald, det er rigtig godt, at vi nu får lavet nogle klare rammer for handicaphjælpere, for det er jo noget af det, som har en meget høj prioritet hos de mennesker, der har et handicap, og som er meget afhængige af deres hjælpere, sådan som det også er blevet beskrevet.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. René Skau Björnsson for en kort bemærkning.

Kl. 14:56

René Skau Björnsson (S):

Tak, og også tak til ministeren. Jeg vil gerne understrege, som jeg også gjorde det i min ordførertale, at jeg synes, det er et rigtig godt forslag, og jeg er glad for, at det er kommet, og at vi får nogle mere ordnede forhold på hele hjælperområdet.

Noget af det, jeg rejste i min ordførertale, og som jeg gerne vil have ministeren til at forholde sig til, er den situation, at der er nogle brugere, der har hjælpere fra forskellige instanser; der er brugere, som har hjælpere, der er bevilget efter forskellige love. Ét er jo serviceloven og de paragraffer, vi taler om her, men en respiratorbruger kan også have fået bevilget en hjælper over

sundhedsloven, og der kan være folk med handicap, der tager en uddannelse, og som så får hjælpere over en anden paragraf i en anden lovgivning.

Der vil jeg bare høre, om ministeren ikke vil være med til at arbejde for, at vi får mere ensartede regler for alle typer af de her handicaphjælpere. Nu har vi taget en lille del, nemlig det, der hører under velfærdsministeren, men som sagt er der andre ministerier, der bevilger samme type hjælpere, og handicaporganisationerne peger jo i deres høringssvar på, at her er der en problemstilling; det er et lille hjørne, men jeg synes, det også er værd at tage med i den snak, vi har i dag om at forbedre forholdene for hjælperne generelt.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 14:57

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Til det kan man sige to ting. Den ene er, at der gennemgående er et behov for at få forenklet og samordnet de forskellige ordninger, der jo sådan set også er på Velfærdsministeriets område, for at gøre det mere gennemskueligt. Og den anden ting er, at man med hensyn til de ordninger, der findes på andre ministeriers områder, selvfølgelig også vil blive gjort bekendt med de her regler.

Jeg vil jo også som koordinerende minister tage det op og ligesom vurdere, hvordan det så forholder sig. Men det er klart, at jeg ikke kan gå ind og blande mig, for det ligger så i en anden ressort. Så det er klart, at det er noget af det, der kommer ind i billedet, når det her bliver vedtaget.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. René Skau Björnsson.

Kl. 14:58

René Skau Björnsson (S):

Det svar er jeg glad for og sætter pris på, og jeg håber, at det så vil lykkes at få de andre delelementer med i forhold til de forskellige typer af hjælpere.

Et andet lille hjørne, som jeg også lige vil stille spørgsmålet til, er det her med den overenskomst, der skal være grundlaget for udmålingen af hjælpernes løn- og ansættelsesvilkår. Der står der i forslaget og bemærkningerne, at det skal være overenskomster, der dækker lignende områder. Men nu står vi jo en situation, hvor der faktisk er indgået overenskomst specifikt for

hjelperne, og der vil jeg gerne høre, om ministeren ikke er enig i, at hjælpergruppen har et meget specielt job, og at det er meget svært at finde sammenlignelige grupper. Der kan være lønniveau, som man kan sammenligne, men med hensyn til arbejdsfunktioner og arbejdstider er det en meget speciel gruppe, hvor det så måske ville være mere naturligt at tage udgangspunkt i nogle af de overenskomster, der nu bliver indgået specifikt for hjælperne.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 14:59

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Vi har jo taget udgangspunkt i den vejledning, der allerede er på området, og hvor man ligesom er gået fra en slags »kan«-bestemmelse til en »skal«-bestemmelse, og jeg har egentlig haft en oplevelse af, at det var der bred enighed om. Det er jo noget af det, der har været, hvad skal man sige, nogle overvejelser frem og tilbage over, så det er ikke tilfældigt, at det er landet der. Det er ud fra en meget grundig og langvarig drøftelse mellem partierne.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 81: Forslag til folketingsbeslutning om anonym behandling af stofmisbrugere.

Af Özlem Sara Cekic (SF) m.fl.

(Fremsættelse 13.01.2009).

Kl. 15:00

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Velfærdsministeren.